

ИВАН ВАЗОВ

ЕСЕН

chitanka.info

*Днеска излязох въвн на полето.
Пак се засмяла бедната есен,
пак е лазурно, светло небето —
само въздуха — без птича песен,*

*само дървята — голи, без шума,
а в треви няма миличко цвете;
едното слънце, като за глума,
с пролетна сладост над земя свети.*

*Па ѝ говори: „Виж, аз те грея
с моите най-нежни лучи небесни,
сила и младост щедро ти лея...
Де твоите рози? Де твоите песни?“*

*— Ох, цветя, песни (шъпне тя тамо),
не ми се мислят — веч иде зима...
Топличко искам, топличко само,
по-длъжко време, слънце, топли ме!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.